

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Λευκή Βίβλος — Προς έναν αποτελεσματικότερο έλεγχο των συγκεντρώσεων στην ΕΕ»

[COM(2014) 449 final]

(2015/C 230/12)

Εισηγητής: ο κ. Juan MENDOZA CASTRO

Στις 16 Ιουλίου 2014, και σύμφωνα με το άρθρο 304 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα:

«Λευκή Βίβλος — Προς έναν αποτελεσματικότερο έλεγχο των συγκεντρώσεων στην ΕΕ»

COM(2014) 449 final.

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκαν οι σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 19 Νοεμβρίου 2014.

Κατά την 503η σύνοδο ολομέλειας της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 2014 (συνεδρίαση της 10ης Δεκεμβρίου 2014), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 137 ψήφους υπέρ, 1 κατά και 1 αποχή την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Συμπεράσματα και συστάσεις

1.1. Η ΕΟΚΕ επιδοκιμάζει τη Λευκή Βίβλο («ΛΒ») καθότι ενισχύει έναν εκ των πυλώνων της πολιτικής ανταγωνισμού της Ένωσης και απλοποιεί τις διαδικασίες.

1.2. Στην ΛΒ η Επιτροπή αναζητεί ισορροπία μεταξύ, αφενός, του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά την κάλυψη ενός κενού του κανονιστικού συστήματος και, αφετέρου, του συμφέροντος των επιχειρήσεων όσον αφορά τη διατήρηση του κόστους στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο. Ωστόσο, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε το ευρύ πεδίο των τροποποιήσεων του κανονισμού περί συγκεντρώσεων να μην αντιβαίνει σε αυτόν τον στόχο. Επίσης, πρέπει να ληφθεί υπόψη το όφελος που δημιουργούν οι συγκεντρώσεις στις επιχειρήσεις.

1.3. Με βάση τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και τη διοικητική πρακτική, η ΕΟΚΕ προτείνει η θεωρία της ζημίας στην οποία βασίζεται η ΛΒ:

α) να συνίσταται στη δέουσα μέριμνα για να μη θιγεί ο ανταγωνισμός και, εντέλει, οι καταναλωτές·

β) να έχει εσωτερική συνοχή·

γ) να λαμβάνει υπόψη τα οφέλη για όλες τις πλευρές· και

δ) να συνάδει (ή τουλάχιστον να μην αντιβαίνει) με τα εμπειρικά δεδομένα.

1.4. Η ΕΟΚΕ συνιστά, στο νέο κανονιστικό πλαίσιο, να ληφθούν επίσης υπόψη οι κοινωνικές επιπτώσεις, ιδίως στην απασχόληση και την ανταγωνιστική ικανότητα των επιχειρήσεων στην παγκόσμια αγορά.

1.5. Σύμφωνα με την ΕΟΚΕ, στο «στοχοθετημένο» σύστημα διαφάνειας που προτείνει η Επιτροπή πρέπει να διευκρινιστούν επαρκώς τα εξής: οι έννοιες του «ανταγωνιστή» σύμφωνα με το κριτήριο που ισχύει για τα μέτρα αντιμονοπωλιακού χαρακτήρα, της «κάθιστα συνδεδεμένης εταιρείας» (κατά τον καθορισμό των ανώτατων ορίων), η φύση των συνδέσμων για τους οποίους η απόκτηση συμμετοχών είναι «σημαντική» και η περίπτωση των επιχειρηματικών ομίλων που δραστηριοποιούνται σε πολλούς τομείς.

1.6. Η ΕΟΚΕ θεωρεί σημαντική τη διατήρηση και την ενίσχυση του κύρους που έχει αποκτήσει το σύστημα ελέγχου των συγκεντρώσεων της ΕΕ.

1.7. Παρότι η ΛΒ αποτελεί βήμα στη σωστή κατεύθυνση, πρέπει να εξεταστεί η σκοπιμότητα διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής της, δεδομένων των αλλαγών που συντελέστηκαν τα τελευταία 25 χρόνια (αύξηση των περιπτώσεων και των αρχών ελέγχου) και των αναγκών της ευρωπαϊκής οικονομίας τον 21ο αιώνα.

1.8. Σήμερα υφίστανται 28 ελεγκτικές αρχές στην ΕΕ (31 στο σύνολο του ΕΟΧ) τα κριτήρια των οποίων δεν είναι ομοιογενή. Για αυτό, η ΕΟΚΕ συνιστά την επανεξέταση της ΛΒ, όπου θα επιδιώκεται:

— η εναρμόνιση των διατάξεων των κρατών μελών,

- η αναθεώρηση των απαιτήσεων όσον αφορά τις υποχρεωτικές κοινοποιήσεις, και
- η μεγαλύτερη πρόοδος προς μια «υπηρεσία μιας στάσης».

1.9. Στη ΛΒ ανακοινώνονται αλλαγές στις διαδικαστικές ρυθμίσεις, οι οποίες επικροτούνται από την ΕΟΚΕ. Πρόκειται για:

- την απλοποίηση του μηχανισμού παραπομπής από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή πριν από την κοινοποίηση,
- την εξάλειψη του αποκαλούμενου «στοιχείου αυτοενοχοποίησης» στις παραπομπές από την Επιτροπή στα κράτη μέλη πριν από την κοινοποίηση, και
- αλλαγές στις παραπομπές από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή μετά την κοινοποίηση.

1.9.1. Επίσης, την επιδοκιμασία της ΕΟΚΕ αξίζουν τα μέτρα απλοποίησης των διαδικασιών σε συνέχεια των μέτρων της «δέσμης για την απλοποίηση» του 2013, ιδίως όσον αφορά τις εκτός ΕΟΧ κοινοπραξίες (joint ventures).

2. Περιεχόμενο της Λευκής Βίβλου

2.1. Δέκα έτη μετά τη ριζική αναθεώρηση του κανονισμού περί συγκεντρώσεων της ΕΕ το 2004 ⁽¹⁾, η εν λόγω Λευκή Βίβλος της Επιτροπής αποτιμά τον τρόπο εφαρμογής του ουσιαστικού κριτηρίου ελέγχου της «σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού» και εξετάζει τους τρόπους για την περαιτέρω σύγκλιση και συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών και ανάμεσα στα κράτη μέλη. Υποβάλλει επίσης προτάσεις συγκεκριμένων τροποποιήσεων που αποσκοπούν στον αποτελεσματικότερο έλεγχο των συγκεντρώσεων στην ΕΕ.

2.2. Αφενός, επιδιώκεται να διασφαλιστεί ότι ο κανονισμός περί συγκεντρώσεων αντιμετωπίζει όλες τις πηγές πιθανής ζημίας σε βάρος του ανταγωνισμού και, κατ' επέκταση, των καταναλωτών, που προκαλούνται από τις συγκεντρώσεις ή τις αναδιարθρώσεις επιχειρήσεων, οι οποίες περιλαμβάνουν και την απόκτηση μη ελέγχουσας μειοψηφικής συμμετοχής.

2.3. Αφετέρου, η επίτευξη στενότερης συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών αρχών ανταγωνισμού (ΕΑΑ) και του κατάλληλου επιμερισμού καθηκόντων σε θέματα ελέγχου των συγκεντρώσεων, ιδίως μέσω του εξορθολογισμού των κανόνων για την παραπομπή υποθέσεων συγκέντρωσης από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή και αντιστρόφως.

3. Γενικές παρατηρήσεις

3.1. Η ΕΟΚΕ αξιολογεί θετικά τη Λευκή Βίβλο, αφενός, διότι οι προτεινόμενες μεταρρυθμίσεις ενισχύουν έναν εκ των πυλώνων της πολιτικής ανταγωνισμού της Ένωσης και, αφετέρου και κατά κύριο λόγο, περιλαμβάνει μέτρα που συμβάλλουν στην απλοποίηση των διαδικασιών.

3.2. Η Επιτροπή θεμελιώνει την κεντρική πρόταση της Λευκής Βίβλου (διεύρυνση της ελεγκτικής της ικανότητας στις μειοψηφικές συμμετοχές που αντίκεινται στον ανταγωνισμό) στο ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 139/2004 μπορεί να εφαρμοστεί μόνον όταν οι συγκεντρώσεις συνεπάγονται «μόνιμη μεταβολή του ελέγχου» (άρθρο 3 παράγραφος 1), πράγμα που δεν συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις. Θεωρεί, επιπλέον, ότι τα άρθρα 101 και 102 της ΣΛΕΕ καθαυτά δεν συνιστούν επαρκή νομική βάση για την προσέγγιση του ζητήματος των μειοψηφικών συμμετοχών.

3.3. Γενικά, στη Λευκή Βίβλο η Επιτροπή αναζητεί ισορροπία μεταξύ του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά την κάλυψη ενός κενού του κανονιστικού συστήματος σχετικά με τις συγκεντρώσεις επιχειρήσεων και του συμφέροντος των επιχειρήσεων όσον αφορά τη διατήρηση του διοικητικού κόστους στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο.

3.4. Ωστόσο, κατά τη γνώμη της ΕΟΚΕ, πρέπει να αποφευχθεί το ενδεχόμενο το ευρύ πεδίο των προτάσεων με την υφιστάμενη διατύπωσή τους να οδηγήσει εντέλει σε αύξηση του κόστους. Όμως, τούτο θα πρέπει να αξιολογηθεί σε συνάρτηση με τις ωφέλειες που θα έχουν για τις επιχειρήσεις από τις νέες διατάξεις.

3.5. Η ΕΟΚΕ θεωρεί επίσης αναγκαίο να διευκρινιστούν ορισμένες πτυχές της Λευκής Βίβλου, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να οδηγήσει σε αντίθετα αποτελέσματα από τα επιδιωκόμενα, δηλαδή στη διευκόλυνση του ελέγχου των συγκεντρώσεων χωρίς αύξηση του διοικητικού φόρτου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1).

3.6. Η Λευκή Βίβλος θέτει ως πλαίσιο αξιολόγησης των συγκεντρώσεων τη «θεωρία της ζημίας» που εισήγαγε η Επιτροπή το 2002 μετά από δικαστικά προβλήματα ⁽²⁾. Η εφαρμογή της θεωρίας της ζημίας απαιτεί τα ακόλουθα:

- α) δέουσα μέριμνα για να μη θιγεί ο ανταγωνισμός και, εντέλει, οι καταναλωτές·
- β) εσωτερική συνοχή·
- γ) συνεκτίμηση των οφελών για όλες τις πλευρές· και
- δ) συνέπεια (ή τουλάχιστον απουσία αντίφασης) με τα εμπειρικά δεδομένα ⁽³⁾.

3.6.1. Αυτές οι αρχές —που συνάδουν με τη νομολογία του ΕΔ και τη διοικητική πρακτική της Επιτροπής ⁽⁴⁾— πρέπει να εφαρμόζονται επίσης στις μειοψηφικές συμμετοχές.

3.7. Δεδομένου ότι η ΛΒ προτείνει τη σημαντική διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, η ΕΟΚΕ συνιστά να λαμβάνονται υπόψη στην ανάλυση των διεργασιών συγκέντρωσης και οι κοινωνικές επιπτώσεις και, κυρίως, οι επιπτώσεις στην απασχόληση.

4. Η ΕΕ απαιτεί έναν ευρωπαϊκό χώρο συγκεντρώσεων σύμφωνο με τις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς στον 21ο αιώνα

4.1. Το σύστημα ελέγχου των συγκεντρώσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αποκτήσει κύρος μετά από πολυετή διαδρομή και αποτελεί πρότυπο για άλλες ηπείρους. Η ΕΟΚΕ θεωρεί τεράστιας σημασίας τη διατήρηση, αν όχι την ενίσχυση, αυτού του κύρους.

4.2. Η ΕΟΚΕ εκτιμά την πρόταση της ΛΒ για τη βελτίωση του συντονισμού μεταξύ της Επιτροπής και των ΕΑΑ και την πρόοδο προς έναν «ευρωπαϊκό χώρο συγκεντρώσεων» που θα διευκολύνει την ομοιογενή μεταχείριση των συγκεντρώσεων και θα συμβάλλει στην ασφάλεια δικαίου. Ωστόσο, τα προτεινόμενα μέτρα πρέπει να υπερβαίνουν τις μεμονωμένες αλλαγές στον κανονισμό και να συνιστούν, ευρύτερα, μια αναθεώρηση του υφιστάμενου συστήματος ελέγχου.

4.3. Τα τελευταία 25 χρόνια ο έλεγχος των συγκεντρώσεων αυξήθηκε σημαντικά στην ΕΕ, ενώ αυξήθηκαν και το μέγεθος και η διεθνοποίηση των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων. Το 1989 υπήρχαν μόλις τρεις εθνικές αρχές αρμόδιες για το ζήτημα. Το 2000 ήταν 14, συμπεριλαμβανομένης της Επιτροπής, ενώ σήμερα είναι 28 (31 στο σύνολο του ΕΟΧ).

4.4. Η διαφορά στους κανόνες και τα κριτήρια εφαρμογής συνεπάγεται επιπρόσθετο φόρτο για τις επιχειρήσεις, που, συχνά, είναι περιττός: λιγότερο από 5 % των συγκεντρώσεων που κοινοποιούνται στην Επιτροπή θεωρήθηκαν δυνητικά επικίνδυνες για τον ανταγωνισμό ⁽⁵⁾. Το σύστημα ελέγχου πρέπει να συνδυάζει την προστασία των καταναλωτών και των χρηστών με την επιτακτική ανάγκη των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων να είναι ανταγωνιστικές στην παγκόσμια αγορά.

4.5. Κατά συνέπεια, η ΕΟΚΕ συνιστά την επανεξέταση της ΛΒ, με την ένταξη της σε ευρύτερο πλαίσιο όπου περιλαμβάνονται:

- η εναρμόνιση της νομοθεσίας των κρατών μελών ώστε να αποφευχθούν οι διαφορές στα κριτήρια εφαρμογής,
- η αναθεώρηση των απαιτήσεων όσον αφορά την υποχρεωτική κοινοποίηση καθότι η εμπειρία δείχνει πως συχνά είναι περιττές, και
- η μεγαλύτερη πρόοδος προς μια «υψηρεσία μιας στάσης» δεδομένου του μεγάλου αριθμού ελεγκτικών αρχών.

⁽²⁾ Ειδικότερα, από τις υποθέσεις: T-342/99, *Airtours plc* κατά της Ευρ. Επιτροπής, 2002 Συλλογή του ΕΔ II-2585· T-310/01, *Schneider Electric SA* κατά της Ευρ. Επιτροπής, 2002 Συλλογή του ΕΔ II-4071· και T-5/02 *Tetra Laval* κατά Ευρ. Επιτροπής, 2002 Συλλογή του ΕΔ II-4381.E.

⁽³⁾ Βλέπε Hans Zenger Mike Walker: «Theories of Harm in European Competition Law» (Θεωρίες της ζημίας στο ευρωπαϊκό δίκαιο ανταγωνισμού), http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2009296

⁽⁴⁾ Υπόθεση IV/M.938 *Guinness/Grand Metropolitan* (15.10.1997) και υπόθεση IV/M.1524 *Airtours/First Choice* (22.9.1999).

⁽⁵⁾ <http://ec.europa.eu/competition/mergers/statistics.pdf>

5. Ειδικές παρατηρήσεις

5.1. Το «στοχοθετημένο» σύστημα διαφάνειας

5.1.1. Η Επιτροπή προτείνει «στοχοθετημένο» σύστημα διαφάνειας, που θα βασίζεται σε δύο αθροιστικά κριτήρια για να εξακριβωθεί κατά πόσον συντρέχουν οι απαιτήσεις του ΟΑΣΕ:

- α) απόκτηση μειοψηφικής συμμετοχής σε ανταγωνιστή ή σε κάθετα συνδεδεμένη εταιρεία· και
- β) σημαντικός ανταγωνιστικός δεσμός· ο δεσμός σχέση θα θεωρείται «σημαντικός» εάν η αποκτώμενη συμμετοχή κυμαίνεται «περίπου» στο 20 % ή «μεταξύ» 5 % και «περίπου» 20 %, αλλά συνοδεύεται και από άλλους παράγοντες, όπως τα δικαιώματα που παραχωρούνται στη συμφωνία μετόχων η οποία παρέχει στον αγοραστή μια «de facto» μειοψηφία αρνησικυρίας, θέση στο διοικητικό συμβούλιο ή πρόσβαση σε εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες της εταιρείας-στόχου.

5.1.2. Η ΕΟΚΕ συνιστά κατά τη διατύπωση των τροποποιήσεων στον κανονισμό να διευκρινιστούν οι ακόλουθες πτυχές:

- Πρώτον, η έννοια του «ανταγωνιστή» που πρέπει να συνάδει με τον ορισμό που ισχύει για τα αντιμονοπωλιακά μέτρα σε γεωγραφικά προσδιορισμένες αγορές.
- Δεύτερον, οι παράμετροι που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για να εφαρμόζεται η έννοια της «κάθετα συνδεδεμένης εταιρείας». Πρέπει να εξεταστεί η σκοπιμότητα της θέσπισης ανώτατων ορίων, δεδομένου ότι η γενική διατύπωση μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση του αριθμού των ενημερωτικών σημειωμάτων που θα απαιτούνται από τον κανονισμό.
- Τρίτον, η νομική φύση που πρέπει να έχουν οι δεσμοί προκειμένου η απόκτηση συμμετοχής να θεωρείται «σημαντική».
- Τέλος, εάν η ανάλυση του ΟΑΣΕ πρέπει να περιλαμβάνει επίσης τη συνολική δραστηριότητα των επιχειρηματικών ομίλων που δραστηριοποιούνται σε διαφορετικούς τομείς της οικονομίας.

5.2. Απλοποίηση του μηχανισμού παραπομπής από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή πριν από την κοινοποίηση

5.2.1. Η ΕΟΚΕ επιδοκιμάζει την πρόταση κατάργησης του συστήματος των δύο βημάτων που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 (αιτιολογημένη αίτηση και ακολούθως παραπομπή) και αντικατάστασής του από απευθείας παραπομπή στην Επιτροπή. Ο μικρός αριθμός αρνησικυριών που δικαιούνται τα κράτη μέλη δικαιολογεί αυτήν την τροποποίηση, που θα επιταχύνει τη διαδικασία.

5.2.2. Επίσης, είναι θετική η πρόταση διευκόλυνσης της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής μέσω της αποστολής του αρχικού ενημερωτικού εγγράφου των μερών ή της αίτησης ανάθεσης της υπόθεσης στα κράτη μέλη προκειμένου να είναι ενήμερα για τη διαδικασία κατά τις επαφές που προηγούνται της κοινοποίησης.

5.3. Παραπομπές από την Επιτροπή στα κράτη μέλη πριν από την κοινοποίηση

5.3.1. Προτείνεται η κατάργηση από το άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του «στοιχείου αυτοενοχοποίησης» που συνίσταται στη δυνατότητα των μερών που συμμετέχουν σε συγχώνευση ή απόκτηση του ελέγχου να παρουσιάσουν αιτιολογημένο σημείωμα που θα ενημερώνει την Επιτροπή ότι η συγκέντρωση ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό σε μια ορισμένη αγορά ενός κράτους μέλους. Με τη μεταρρύθμιση, θα αρκεί να επισημανθεί πως η συναλλαγή θα έχει αντίκτυπο κυρίως σε αυτήν την αγορά.

5.3.2. Η Επιτροπή θεωρεί πως η εξάλειψη της αποθαρρυντικής απαίτησης ενδέχεται να ενισχύσει τη χρήση της προαιρετικής αυτής δήλωσης, θέση που συζητείται η ΕΟΚΕ.

5.4. Παραπομπές από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή μετά την κοινοποίηση

5.4.1. Στη Λευκή Βίβλο προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 22 του κανονισμού ώστε να εκχωρηθεί μόνο στα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για την αξιολόγηση μιας συγκέντρωσης (σήμερα μπορούν να το κάνουν «ένα ή περισσότερα» εξ αυτών) η απόφαση παραπομπής στην Επιτροπή εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Η Επιτροπή θα μπορεί να αποφασίσει αν δέχεται ή απορρίπτει την αίτηση παραπομπής. Εάν τη δεχτεί, θα έχει αρμοδιότητα για το σύνολο του ΕΟΧ. Ωστόσο, εάν ένα ή περισσότερα αρμόδια κράτη μέλη αντιτεθούν στην παραπομπή (χωρίς να υφίσταται υποχρέωση αιτιολόγησης της αντίθεσης), η Επιτροπή θα αρνηθεί την αρμοδιότητα για το σύνολο του ΕΟΧ, και τα κράτη μέλη θα διατηρήσουν τη δική τους.

5.4.2. Κατά τη γνώμη της ΕΟΚΕ, παρότι η πρόταση μπορεί να απλοποιήσει τη διαδικασία, η αποτελεσματικότητά της είναι περιορισμένη, γιατί στην ΕΕ μόνον η Γερμανία, η Αυστρία και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν αναγνωρίσει αυτήν την αρμοδιότητα σε περίπτωση απόκτησης μειοψηφικής συμμετοχής χωρίς απόκτηση του ελέγχου.

5.4.3. Οι αλλαγές στις παραπομπές μετά την κοινοποίηση συνεπάγονται επίσης τη διεύρυνση της αρμοδιότητας της Επιτροπής, πράγμα που η ΕΟΚΕ κρίνει θετικό: εάν δεν υπάρξει αντίρρηση από άλλα κράτη μέλη και εάν η Επιτροπή δεχθεί τη σύσταση, η ίδια θα είναι αρμόδια για την αξιολόγηση της συγκέντρωσης σε όλον τον ΕΟΧ και όχι μόνο στην επικράτεια του κράτους μέλους αναφοράς (εκτός εάν αρχή κράτους μέλους έχει ήδη εγκρίνει την εν λόγω συγκέντρωση στην επικράτεια της πριν αναλάβει την αρμοδιότητα η Επιτροπή).

5.5. Λοιπές τροποποιήσεις

5.5.1. Μετά την έγκριση της «δέσμης απλοποίησης» του 2013 ⁽⁶⁾, η Λευκή βίβλος προτείνει άλλα μέτρα με τον ίδιο στόχο, τα οποία η ΕΟΚΕ κρίνει θετικά.

5.5.2. Το πιο αξιόλογο είναι η πρόθεση να εξαιρεθούν από το πλαίσιο του κανονισμού οι συμφωνίες δημιουργίας κοινοπραξιών (joint-ventures) εκτός ΕΟΧ που δεν έχουν αντίκτυπο στον ανταγωνισμό εντός του ΕΟΧ.

5.5.3. Αναφέρεται επίσης η δυνατότητα που έχει η Επιτροπή να εξαιρέσει από την υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης ορισμένες κατηγορίες συναλλαγών που κανονικά δεν εγείρουν ζητήματα ανταγωνισμού.

Βρυξέλλες, 10 Δεκεμβρίου 2014.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Henri MALOSSE

⁽⁶⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1269/2013 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2013 (ΕΕ L 336 της 14.12.2013, σ. 1) και ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με απλοποιημένη διαδικασία για την εξέταση ορισμένων συγκεντρώσεων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου (ΕΕ C της 14.12.2013, σ. 5)· διορθωτικό: ΕΕ C 11 της 15.1.2014, σ. 6.